

атз Моусеовъ, и искаха колкото язычници ставаха Христїани да са обрѣзватъ. И кѣто дойдоха въ Антиохїѣ, [гдѣто бѣха тогива Павелъ и Варнава, кои-то съ дозволенїе-то на първы-те Апостоли учаха язычници-те,] повдигнаха голѣмо смѣшенїе, и дѣмаха: защо не е доста за спасенїе-то на язычници-те само вѣра-та, но е нѣждно и обрѣзанїе-то, и отъ тока стана припиранїе, междѣ тѣхъ и Павла и Варнава. Намѣрися же въ Антиохїѣ и Петръ учащъ обрѣзаны-те. И отнапрешъ идеше заедно съ язычници-те: а когато додоха тамъ пратини-те отъ Іакова; той съ увомъ отъ обрѣзаны-те и съ отдѣли отъ язычници-те. А Павелъ кѣто видѣ лицемѣрїе-то му, и че сички-те Іудеи и Варнава му солищемѣрствуватъ, противу столъ на Петра лично, и го изобличи предъ сички-те, че не-треба да принѣждава язычници-те да Іудейству-вамъ, кѣто е той Іудей, а живѣе язычески. (Пав. посл. къ Галат. гл. 2. 11. 14.) Послѣ това опре-дѣлиха, да додатъ при Апостоли-те въ Іерусалимъ, Павелъ, Варнава и нѣкои отъ тѣхъ, кои-то учаха за обрѣзанїе-то, за да съ испыта предмѣт-атъ за обрѣзанїе-то.

Кога додоха въ Іерусалимъ, прїеха ги съ голѣ-мѣ радость Апостоли-те, и кѣто съ събра соборъ-атъ на педесеть години отъ рождество-то Хрїстово, испытаха рабута-тѣ точно. Петръ же показа, че язычници-те съ спасаватъ само съ благодать-тѣ на Господа Исуса Хрїста Спасителя нашего,